वन्मम बन्धनम्। सत्वरं त्रायस्व माम्। यतः।

आपत्सु मित्रं जानीयाद्युद्धे शूरमृणे शुचिम्।
भार्यां क्षीणेषु वित्तेषु व्यसनेषु च बान्धवान्॥

अपरं च। उत्सवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे शत्रुसंकटे।
5 राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः॥

जम्बुकः पाशं मुहुर्मुहुर्विलोक्याचिन्तयत्। दृढबन्धनबद्धो ऽस्ति तावदयं मृगः। ब्रूते च। स्नायुनिर्मिताः पाशाः। तदद्य भट्टारकवारे कथमेतान्दन्तैः स्पृशामि। मित्र। यदि नान्यथा मन्यसे तदा प्रभाते यत्त्वयोच्यते तन्मया कर्तव्यम्। इत्युक्त्वा तत्स-
10 मीप आत्मानमाच्छाद्य स्थितः सः। अनन्तरं स काकः प्रदोषकाले मृगमनागतमवलोक्येतस्ततो ऽन्विष्य तथाविधं दृष्ट्वोवाच। सखे। किमेतत्। मृगेणोक्तम्। अवधीरितसुहृद्वाक्यस्य फलमेतत्। तथा चोक्तम्।

सुहृदां हितकामानां यः शृणोति न भाषितम्।
15 विपत्संनिहिता तस्य स नरः शत्रुनन्दनः॥

काको ब्रूते। स सृगालः क्व। मृगेणोक्तम्। मन्मांसार्थी तिष्ठत्यत्रैव। काको ब्रूते। मित्र। उक्तमेव मया पूर्वम्।

अपराधो न मे ऽस्तीति नैतद्विश्वासकारणम्।
विद्यते हि नृशंसेभ्यो भयं गुणवतामपि॥
20 परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम्।
वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुखम्॥

दीर्घं निःश्वस्य। अरे वञ्चक। किं त्वया पापकर्मणा कृतम्। यतः।